

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 533

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 iunie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
506.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	
507.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	
508.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	
509.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
510.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
511.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
512.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4	
513.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4	
514.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 68 din 22 februarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	5–8	Decizia nr. 163 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (6), (8) și (9) și art. 22 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	9–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		450. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.077. — Ordin al ministrului transporturilor pentru exceptarea de la plata tarifelor prevăzute la punctul 9.1 din anexa nr. 5 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.854/2017 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., cu ocazia Centenarului României (1918—2018) și a Primului Război Mondial	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 572/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iulie 2018, doamna judecător Silvia Năbădan, președintele Tribunalului Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 506.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 567/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iulie 2018, doamna judecător Dana Ștefănescu, președintele Tribunalului Bacău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 507.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 473/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iulie 2018, doamna judecător Adina-Elena Bojincă, președintele Secției a VII-a civilă a Tribunalului București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 508.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 457/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iulie 2018, doamna Jelena-Sorina Zalman, judecător la Curtea de Apel Constanța, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 509.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 477/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iulie 2018, doamna Carmen-Simona Răzăilă, judecător la Judecătoria Alba Iulia, delegată în funcția de președinte al Judecătoriei Sebeș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 510.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 467/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iulie 2018, doamna Cornelia Dumitra, judecător la Tribunalul Constanța, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 511.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 458/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iulie 2018, doamna Mihaela Popoacă, judecător la Curtea de Apel Constanța, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 512.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 462/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iulie 2018, domnul Dumitru Mirancea, judecător la Curtea de Apel București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 513.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 574/2018,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 10 iulie 2018, doamna Irina-Mihaela Lazăr, judecător la Tribunalul Argeș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2018.
Nr. 514.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 68

din 22 februarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Dumitru Dumitru Daniel în Dosarul nr. 3.823/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.707D/2016.

2. La apelul nominal, se constată lipsa părților. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, susținând, în esență, că stabilirea competențelor de judecată este atribuția legiuitorului, potrivit art. 126 din Constituție, și că dispozițiile criticate nu instituie discriminări care să contravină art. 16 din Constituție, fiind justificate de specificul statutului judecătorilor și procurorilor. În ceea ce privește dispozițiile art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 1 februarie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 185 din 30 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.823/1/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Dumitru Dumitru Daniel, în cadrul soluționării recursului declarat de acesta împotriva Hotărârii nr. 13/J din 1 iulie 2015 a Consiliului Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători în materie disciplinară, prin care a fost sancționat disciplinar.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că, prin modul în care legiuitorul a reglementat compunerea Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție (respectiv, prin faptul că prezidarea de drept a acestei formațiuni de judecată este asigurată de către președinte sau un vicepreședinte al instanței), se creează, practic, o discriminare negativă, în sensul că persoanele care au acces la justiție în aceste cauze ar fi judecate, spre deosebire de majoritatea justițiabililor, de judecători numiți în funcții de conducere, administrative, iar nu de judecători stabiliți în mod

aleatoriu. Totodată, deoarece judecata în recurs se efectuează întotdeauna de același complet, cel de 5 judecători, orice magistrat care folosește o cale extraordinară de atac, respectiv revizuirea împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate în materie disciplinară, „va fi judecat în recursul la revizuire de același complet, care a soluționat anterior cauza în recursul la fond, respectiv contestație în anulare”.

6. Autorul excepției mai arată că, prin modul în care legiuitorul a prevăzut compunerea Completului de 5 judecători, se încalcă și art. 21 din Constituție, deoarece imparțialitatea vizează în mod necesar și compunerea instanței, care trebuie să fie stabilită în mod aleatoriu, iar nu într-un anume fel, pentru anumite dosare, pentru că ceea ce contează este nu numai imparțialitatea obiectivă, ci și cea subiectivă, adică aparența de imparțialitate. Or, prin soluția adoptată de legiuitor în art. 32 din Legea nr. 304/2004, anumite cauze, cum este și cea de față, sunt repartizate spre a fi judecate anumitor judecători, care „judecă aceste cauze automat, doar în virtutea funcției de conducere, administrative, pe care o îndeplinesc în cadrul instanței”. Astfel, nici prin soluția legislativă adoptată de legiuitor în ceea ce privește compunerea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, constituite ca instanță disciplinară, nu se asigură garanțiile constituționale și convenționale ale unui proces echitabil, întrucât aceiași membri ai secției sunt puși în situația de a judeca atât fondul cauzei, cât și eventuala cerere de revizuire (cum s-a întâmplat în speță). Pentru aceleași argumente, autorul excepției susține că se încalcă și art. 124 din Constituție.

7. Cu privire la neconstituționalitatea art. 44 din Legea nr. 317/2004, autorul excepției susține că acesta încalcă aceleași dispoziții constituționale, „în ceea ce privește rolul atribuit de legiuitor Consiliului Superior al Magistraturii de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor”. Orice magistrat care folosește o cale extraordinară de atac, respectiv revizuirea, împotriva unei hotărâri pronunțate în materie disciplinară, va fi judecat de același complet care a soluționat anterior cauza, pronunțând hotărârea a cărei revizuire se cere. În concluzie, autorul excepției susține că, întrucât magistrații au drepturi egale cu toți cetățenii, legiuitorul ar trebui să prevadă proceduri judiciare adecvate unui proces echitabil, care să respecte dispozițiile constituționale și contravenționale.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea constituirii și compunerii Completelor de 5 judecători ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Faptul că dispozițiile legale criticate atribuie președintelui sau vicepreședintelui instanței supreme conducerea completelor de 5 judecători nu reprezintă o

discriminare, în condițiile în care se poate vorbi de discriminare doar atunci când persoanelor aflate în situații juridice comparabile li se aplică un tratament juridic diferit. Or, procedura în fața Completelor de 5 judecători ale Înaltei Curți de Casație și Justiție este identică și se aplică în mod similar tuturor persoanelor care apar în calitate de părți în fața acestor complete. Faptul că judecătorii care compun Completele de 5 judecători ale Înaltei Curți de Casație și Justiție au funcții numite nu reprezintă o atingere adusă garanțiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sub aspectul dreptului de a fi judecat de judecători independenți, atât timp cât și președintele și vicepreședintele instanței supreme sunt judecători inamovibili și au aceleași drepturi și obligații comune tuturor judecătorilor. Cât privește dispozițiile criticate din Legea nr. 317/2004, instanța arată că acestea reprezintă o reiterare și o aplicare a dispozițiilor constituționale ale art. 134 alin. (2), potrivit cărora Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Prin urmare, legea organică, și anume Legea nr. 317/2004, statuând în același sens, prin art. 44 alin. (1), este în acord cu dispozițiile constituționale menționate. De asemenea, dispozițiile de lege criticate sunt în acord și cu art. 134 alin. (3) din Constituție, care stipulează că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție. În atare situație, nu se poate susține că acestea încalcă dreptul la un proces echitabil sau accesul liber la justiție, consacrat prin art. 21 din Constituție. Referitor la pretinsa situație discriminatorie față de alți justițiabili, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că, prin natura și conținutul lor specific, textele criticate nu înfrâng principiul nediscriminării și al egalității de tratament, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului fiind constantă în a considera că diferența de tratament devine discriminare, în sensul art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, doar atunci când se produc distincții între situații analoage sau comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Aplicarea dispozițiilor de lege criticate nu îmbracă forma unei situații de discriminare, întrucât statutul special al magistraților, astfel cum este acesta distinct reglementat, constituie acel element de diferență care face ca situațiile să nu fie identice, analoage sau comparabile, nefiind, deci, îndeplinite condițiile pentru constatarea unei atare situații. În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție invocă Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 1 februarie 2011. În final, instanța susține că examinarea argumentelor invocate de autorul excepției vizează, în realitate, o pretinsă lacună a legii, care nu ar permite soluționarea cererii de revizuire sau a contestației în anulare, formulate în materia contenciosului disciplinar al funcției de magistrat, de către un complet de judecată într-o altă componere, astfel încât excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost invocată, este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În primul rând, arată că art. 32 din Legea nr. 304/2004 nu contravine principiului egalității în drepturi, întrucât se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei, fără privilegii și discriminări, acestea beneficiind de garanțiile unei justiții unice, imparțiale și egale pentru toți. Referitor la critica privind încălcarea accesului la justiție și a dreptului la un proces echitabil, este invocată jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea unor reguli de desfășurare a procesului

în fața instanțelor judecătorești. Din prevederile art. 32 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 rezultă că judecătorii care fac parte din Completele de 5 judecători sunt desemnați, prin tragere la sorți, în ședință publică, de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar schimbarea membrilor completelor se face doar în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din redactarea alin. (5) al art. 32 rezultă, de asemenea, că președintele ori vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție intră în compunerea Completului de 5 judecători doar atunci când aceștia fac parte din complet, potrivit procedurii de desemnare prin tragere la sorți, în ședință publică, reglementate de alin. (4). Totodată, în conformitate cu prevederile alin. (6) al art. 32 din Legea nr. 304/2004, cauzele care intră în competența acestor complete sunt repartizate aleatoriu în sistem informatizat. În concluzie, criticile formulate nu prezintă relevanță constituțională, cu atât mai mult cu cât președintele și vicepreședintele instanței supreme sunt judecători inamovibili, neputând fi reținută vreo incompatibilitate între funcția de judecător și îndeplinirea unei funcții de conducere la nivelul instanței. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, Guvernul susține că acestea reprezintă o transpunere a dispozițiilor art. 134 alin. (2) din Constituție.

11. **Avocatul Poporului** menționează că își păstrează punctul de vedere, astfel cum a fost reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 1 februarie 2011.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosar de autorul excepției și de partea Inspekția judiciară, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările ulterioare, având următorul conținut:

— Art. 32 din Legea nr. 304/2004: „(1) *La începutul fiecărui an, în materie penală se stabilesc complete de 5 judecători formate numai din judecători din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.*

(2) *În alte materii decât cea penală se stabilesc la începutul fiecărui an două complete de 5 judecători.*

(3) *În compunerea completelor prevăzute la alin. (2) intră, de regulă, judecători specializați, în funcție de natura cauzei.*

(4) *Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție aprobă numărul și compunerea completelor de 5 judecători, la propunerea președintelui Secției penale. Judecătorii care fac parte din aceste complete sunt desemnați, prin tragere la sorți, în ședință publică, de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de*

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(5) *Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, atunci când acesta face parte din complet, potrivit alin. (4), de președintele Secției penale sau de decanul de vârstă, după caz.*

(6) *Cauzele care intră în competența completelor prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi repartizate aleatoriu în sistem informatizat.”*

— Art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004: „*Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 124 alin. (2), potrivit căruia „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ceea ce privește procedura răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, prin Decizia nr. 643 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 2 martie 2017, paragraful 17, Curtea a statuat că specificul reglementării aplicabile judecătorilor și procurorilor este dat de existența Consiliului Superior al Magistraturii, care, potrivit art. 133 alin. (1) din Legea fundamentală, are rolul de garant al independenței justiției, iar, potrivit art. 134 alin. (2), „*îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor*”. Referitor la acțiunea disciplinară a judecătorilor și procurorilor, legiuitorul român a adoptat o reglementare similară cu cea a altor țări din Europa, prevăzând o fază administrativă, în cadrul căreia cercetarea disciplinară se efectuează de către inspectorii din cadrul Inspecției Judiciare, și o fază juridicțională, care se desfășoară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor Legii nr. 317/2004 și celor ale Codului de procedură civilă. Se asigură respectarea principiului contradictorialității, în acest sens, magistratul în cauză este citat, putând fi reprezentat de un alt judecător sau procuror ori asistat sau reprezentat de avocat, și are dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și să solicite administrarea de probe în apărare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 127 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 8 aprilie 2011).

17. Dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, Curtea pronunțând Decizia nr. 126 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 7 aprilie 2011, prin care a respins excepția de neconstituționalitate. Curtea a reținut că, având în vedere, pe de o parte, rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii de „*instanță de judecată [...] în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor*”, iar, pe de altă parte, dispozițiile Legii nr. 317/2004 — care prevăd o cale de atac la instanța de judecată împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară —, nu se poate susține că prevederile art. 44 alin. (1) din aceeași lege încalcă accesul liber la justiție sau dreptul la un proces echitabil, consacrate prin art. 21 din Constituție și prin art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, împotriva hotărârii de sancționare, pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, există o cale de atac, și anume recursul în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, prevăzut de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 [devenit art. 51 alin. (2) din Legea nr. 317/2004]. Curtea a reținut că acest „*recurs*” nu

trebuie calificat ca fiind acea cale extraordinară de atac prevăzută de Codul de procedură civilă, ci ca o veritabilă cale de atac devolutivă, împotriva hotărârii organului disciplinar (Consiliul Superior al Magistraturii, prin secțiile sale, având doar rolul unei instanțe de judecată), cale de atac soluționată de către o instanță judecătorească, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare. Acesta este și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „*Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție*”. Având în vedere cele mai sus precizate, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, privind dreptul la un proces echitabil.

18. Cu privire la critica referitoare la compunerea Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are competența de a soluționa recursul împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, pronunțate în materie disciplinară, Curtea constată că această critică este neîntemeiată, de vreme ce, potrivit art. 32 alin. (2), (3) și (4) teza a doua din Legea nr. 304/2004, în compunerea celor două complete de 5 judecători din alte materii decât cea penală intră, de regulă, judecători specializați, în funcție de natura cauzei, iar judecătorii care fac parte din aceste complete sunt desemnați, prin tragere la sorți, în ședință publică, de președintele sau, în lipsa acestuia, de vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. Potrivit art. 32 alin. (5) teza întâi, Completul de 5 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, atunci când acesta face parte din complet. Totodată, potrivit art. 32 alin. (6) din Legea nr. 304/2004, cauzele care intră în competența completelor de 5 judecători sunt repartizate aleatoriu în sistem informatizat. De asemenea, potrivit art. 29 alin. (2), (3) și (4) din Regulamentul din 25 septembrie 2004 privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.076 din 30 noiembrie 2005, „*În scopul stabilirii celor două complete de 5 judecători în alte materii decât cea penală, președintele sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție desemnează, în condițiile prevăzute la alin. (1), judecătorii din componența acestor complete*”, „*Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție stabilește anual reprezentativitatea secțiilor în compunerea completelor prevăzute la alin. (2) și aprobă compunerea completelor de 5 judecători [...]*”, iar „*La tragerea la sorți pentru anul următor nu vor participa judecătorii desemnați în anul anterior*”. Totodată, potrivit art. 29¹ alin. (3) din același Regulament, „*Când completul de 5 judecători judecă recursurile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară, din complet nu poate face parte judecătorul sancționat disciplinar. În acest caz, la ședința de judecată participă judecătorul supleant*”. Așadar, faptul că președintele/vicepreședintele instanței poate intra, în urma tragerii la sorți, deci în mod aleatoriu, în compunerea completului de 5 judecători care soluționează recursul împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii pronunțate în materie disciplinară, nu poate conduce la concluzia că această reglementare ar încălca dreptul la un proces echitabil.

19. Potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil. Referitor la imparțialitatea magistratului, ca garanție a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Hotărârea din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza *Piersack împotriva Belgiei*, Curtea Europeană a Drepturilor

Omului a statuat că imparțialitatea poate fi apreciată într-un dublu sens: un demers subiectiv, ce tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, și un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă (paragraful 30). Această definiție este reluată și în Hotărârea din 24 mai 1989, pronunțată în Cauza *Hauschildt împotriva Danemarcei*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului arată că imparțialitatea subiectivă este prezumată până la proba contrară (paragraful 47). În schimb, aprecierea obiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate (Hotărârea din 15 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kyprianou împotriva Ciprului*, paragraful 121).

20. Curtea constată că prezumția de imparțialitate a judecătorilor care fac parte din Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate fi înlăturată prin simplul fapt că aceștia ocupă și funcții de conducere. Potrivit art. 53 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, „Președintele, vicepreședintele și președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani.” Chiar dacă ocupă și o funcție de conducere, judecătorul care face parte din Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție are aceleași obligații ca și ceilalți judecători care nu ocupă funcții de conducere și este ținut, ca toți ceilalți judecători, de cerințele de independență și de imparțialitate. Astfel, critica privind încălcarea imparțialității judecătorului care intră în compunerea Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție și care deține și funcția de președinte sau vicepreședinte al instanței este neîntemeiată. De altfel, judecătorii care compun Completul de 5 judecători sunt desemnați prin tragere la sorți, deci în mod aleatoriu, în ședință publică, iar faptul că unul dintre aceștia deține și funcția de președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție sau de vicepreședinte al acestei instanțe nu conduce *de plano* la concluzia că ar fi lipsit de imparțialitate. Dimpotrivă, potrivit condițiilor stabilite de lege, numirea unui judecător într-o funcție de conducere — atât la Înalta Curte de Casație și Justiție,

cât și la celelalte instanțe de judecată — presupune cu necesitate, pe de o parte, o foarte bună pregătire profesională a acestuia în raport cu nivelul instanței, precum și faptul că judecătorul a demonstrat exigență deosebită în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, iar pe de altă parte, asumarea responsabilității exercitării funcției de conducere, ambele condiții formând astfel un ansamblu integrat de cerințe ce conturează statutul funcției respective (a se vedea, în acest sens, Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, art. 48—56).

21. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, preluat în art. 28 alin. (2) din Legea nr. 317/2004, deși președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție participă la lucrările Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, acesta nu are drept de vot în situațiile în care secțiile îndeplinesc rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare. Așadar, Curtea nu poate reține nici critica privind încălcarea art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”.

22. Cu privire la invocarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). De asemenea, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014). Aplicând aceste considerente de principiu la dispozițiile de lege criticate, Curtea constată că, prin procedura specifică aplicabilă judecătorilor și procurorilor în materie disciplinară, mai exact prin reglementarea compunerii Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, competent a soluționa recursul împotriva hotărârilor Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, pronunțate în materie disciplinară, legiuitorul nu a instituit discriminări negative, așa cum susține autorul excepției, și nu a stabilit un tratament juridic diferențiat în cadrul aceleiași categorii juridice. Astfel, nu sunt încălcate dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitru Dumitru Daniel în Dosarul nr. 3.823/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că dispozițiile art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și art. 44 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 februarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163

din 27 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (6), (8) și (9) și art. 22 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Petre Lăzăroiu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza întâi, art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Silvia Petrușcă-Nicolau în Dosarul nr. 26.527/3/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.411D/2017.

2. La apelul nominal răspunde autoarea excepției, prin mandatar Marius Cristescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.756D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (8) și (9) și art. 22 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Maria Ileana Mătușoiu, Maria Pia Urdea, Pia Anca Nica în Dosarul nr. 16.402/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.756D/2017.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.756D/2017 la Dosarul nr. 2.411D/2017. Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.756D/2017 la Dosarul nr. 2.411D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate Silvia Petrușcă-Nicolau, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată, în esență, că Legea nr. 165/2013 nu ar trebui să se aplice cauzei sale, în temeiul art. 4 teza întâi din acest act normativ, dat fiind faptul că cererea sa a fost soluționată printr-o decizie definitivă și irevocabilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în anul 2006, care a stabilit și întinderea dreptului de proprietate, în condițiile art. 13 cuprins în titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în

domeniile proprietății și justiției. Se mai arată că lipsa de punere în aplicare a acestei sentințe din 2006, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, creează o stare de inechitate și consideră că acest act normativ nu este aplicabil pentru situația autoarei excepției. Se mai arată că prevederile art. 4 teza întâi din Legea nr. 165/2013 încalcă raporturile constituționale dintre puterea legislativă și cea judecătorească, ceea ce contravine prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție, privind separația puterilor în stat, principiului constituțional al securității juridice, concretizat în principiul respectării drepturilor câștigate, precum și principiului neretroactivității legii civile. Invocă și Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2006. De asemenea, mai arată că, pentru aceleași motive, sunt neconstituționale și prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 165/2013, în egală măsură acestea lipsind de efecte juridice hotărârea judecătorească pronunțată în favoarea autoarei excepției. Se mai arată că, prin această decizie, a fost stabilită întinderea dreptului de proprietate, fiind determinată modalitatea de calcul a despăgubirilor, contrar celor motivate de instanța de judecată care a sesizat Curtea Constituțională cu prezenta excepție de neconstituționalitate.

7. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, în măsura în care situația autoarei excepției este similară cu situația de fapt reținută în Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014. În subsidiar, solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv deciziile nr. 10 din 17 ianuarie 2017 și nr. 245 din 25 aprilie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 26 iunie 2017 și Decizia civilă nr. 499 din 17 octombrie 2017, pronunțate în dosarele nr. 26.527/3/2016 și nr. 16.402/3/2016, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă și, respectiv, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi, art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5), (6), (8) și (9) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, și cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (8) și (9) și art. 22 din Legea nr. 165/2013.** Excepția a fost ridicată de Silvia Petrușcă-Nicolau și, respectiv, de Maria Ileana Mătușoiu, Maria Pia Urdea și Pia Anca Nica, în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni privind anularea unei decizii de compensare, și, respectiv, a unei decizii de invalidare, emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în Dosarul nr. 2.411D/2017, se arată că unele dintre decizii/dispoziții/hotărâri au fost emise, de către entitățile investite de lege, în executarea unor hotărâri judecătorești prin

care instanțele s-au pronunțat irevocabil asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate a acestora. Dispozițiile de lege criticate permit Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor cenzurarea tuturor actelor care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii, emise de entitățile investite, fără ca legiuitorul să fi prevăzut vreo distincție în sensul exceptării de la această verificare a acelor acte (decizii/dispoziții/hotărâri) la baza emiterii cărora a stat o hotărâre judecătorească. Se ajunge, astfel, ca un organ fără activitate jurisdicțională, ce nu face parte dintre instanțele judecătorești enumerate la art. 126 alin. (1) din Constituție, să cenzureze conținutul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Această posibilitate conferită de dispozițiile de lege criticate Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor este neconstituțională, încălcând principiul separației puterilor stipulat de prevederile art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală. De asemenea, prin posibilitatea validării/invalidării acelor acte (decizii/dispoziții/hotărâri) la baza emiterii cărora a stat o hotărâre judecătorească se încalcă și prevederile art. 44 din Constituție, dreptul de proprietate recunoscut printr-o hotărâre judecătorească și convertit într-un drept de creanță riscând să fie invalidat de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. În continuare, arată că dispozițiile criticate creează o situație de extracontrol jurisdicțional administrativ, obligatoriu prin prisma legii, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (4), care dispun asupra caracterului facultativ al acestei proceduri.

10. În concluzie, se arată că aplicarea procedurii reglementate de Legea nr. 165/2013, în temeiul art. 4 teza întâi din Legea nr. 165/2013, în privința stabilirii calității de persoană îndreptățită și a modului de calcul a măsurilor reparatorii, prin decizie a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, în condițiile în care o instanță de judecată s-a pronunțat irevocabil asupra acestor aspecte, este de natură să contravină principiului constituțional al neretroactivității legii civile. În acest mod este încălcată și obligația convențională a statului de a executa din oficiu, într-un termen rezonabil, hotărârile judecătorești irevocabile.

11. În Dosarul nr. 2.756D/2017 se arată că prevederile legale criticate instituie o discriminare între persoanele îndreptățite la restituire, în funcție de modalitatea de despăgubire, respectiv fie în natură, fie prin acordarea de măsuri compensatorii. În acest sens, se arată că, în privința cererilor de restituire care nu sunt soluționate prin restituire în natură, la nivelul entităților investite de lege, este instituit un control suplimentar, exercitat de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, care se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului la despăgubire, și poate invalida în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege, care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii. Se arată că, în acest mod, instituirea unei jurisdicții administrative suplimentare, numai în cazul propunerilor de acordare de măsuri compensatorii, nu și în privința restituirii în natură, încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi.

12. Se mai arată că atribuția Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor de a invalida deciziile emise de entitățile investite de lege, care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii, încalcă principiul constituțional al garantării dreptului de proprietate și principiul constituțional al separației puterilor în stat, fiind încălcat dreptul de creanță recunoscut prin deciziile entităților administrative cu atribuții în procesul de restituire al imobilelor preluate în mod abuziv, emise înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. În acest sens se arată că numai prin hotărâre judecătorească poate fi desființat un drept de proprietate dobândit în temeiul legislației reparatorie anterioare.

13. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că modalitatea de reglementare a cadrului legal de stabilire a

mecanismului intern de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 intră în marja de apreciere a statului.

14. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată ca urmare a condamnării sistematice a statului român de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legea amintită constituind un ansamblu de măsuri eficiente, atât substanțiale, cât și administrative și procesuale, menite să asigure o despăgubire eficientă și într-un termen rezonabil, a celor prejudiciați. Se mai apreciază că prevederile Legii nr. 165/2013 sunt aplicabile, fără deosebire, tuturor cererilor de acordare a măsurilor reparatorii care nu erau soluționate la data intrării în vigoare a acestui act normativ. De asemenea, reiterează cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale în materie, arătând că nu se poate pune problema unor atingeri aduse unui drept câștigat, câtă vreme decizia/dispoziția entității investite cu soluționarea notificării, conținând propunerea de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent, confirmată prin emiterea avizului de legalitate de către prefect, nu a produs efecte directe în patrimoniul persoanei îndreptățite la restituire. Aceasta, deoarece, până la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor — conform Legii nr. 247/2005 — sau a deciziei de compensare în puncte de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor — ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 — persoana îndreptățită la restituire are o simplă expectanță de a dobândi măsurile reparatorii instituite prin lege, iar nu un drept efectiv, concretizat într-un drept de creanță izvorât din titlul de despăgubire/decizia de compensare în puncte. Mai mult, deciziile autorităților administrative implicate în procesul de restituire/acordare de măsuri reparatorii sunt supuse în final controlului instanței de judecată, singura care este competentă să se pronunțe în mod definitiv asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate, potrivit art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, putând dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii.

15. Se mai arată că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, a validat măsurile instituite prin textele de lege criticate, arătând că statul a fixat termene precise pentru fiecare etapă administrativă și a prevăzut posibilitatea unui control jurisdicțional care permite instanțelor să verifice nu numai legalitatea deciziilor administrative, ci și să se subroge autorităților administrative, prin pronunțarea, dacă este cazul, a unei decizii de restituire a bunului sau de acordare a unor compensații (Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, paragraful 119). Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că Legea nr. 165/2013 oferă un cadru accesibil și efectiv pentru soluționarea cererilor de despăgubire.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

17. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014.

18. **Avocatul Poporului** apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, arătând că își menține punctul de vedere formulat în deciziile Curții Constituționale nr. 764 din 18 decembrie 2014 și nr. 112 din 3 martie 2016.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 4 teza întâi, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (6), (8) și (9) și art. 22 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 4 teza întâi: *„Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi (...)”*

— Art. 17 alin. (1) lit. a): *„(1) În vederea finalizării procesului de restituire în natură sau, după caz, în echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, se constituie Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, denumită în continuare Comisia Națională, care funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are, în principal, următoarele atribuții:*

a) validează/invalidază în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii;”

— Art. 21 alin. (5), (6), (8) și (9): *„(5) Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii. Pentru clarificarea aspectelor din dosar, Secretariatul Comisiei Naționale poate solicita documente în completare entităților investite de lege, titularilor dosarelor și oricărui altor instituții care ar putea deține documente relevante.*

(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, în considerarea caracteristicilor tehnice ale imobilului și a categoriei de folosință la data preluării acestuia, și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.

(8) Ulterior verificării și evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității investite de lege și, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin. (7).

(9) În cazul validării deciziei entității investite de lege, Comisia Națională emite decizia de compensare prin puncte a imobilului preluat în mod abuziv.”

— Art. 22: *„Prin excepție de la procedura de evaluare prevăzută de art. 21 alin. (6) și (7), Secretariatul Comisiei Naționale analizează dosarele care conțin decizii emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și propune Comisiei Naționale validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii la nivelul stabilit prin decizia entității investite de lege.”*

22. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 15

alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (4) referitor la jurisdicțiile speciale administrative, art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 124 — *Înfăptuirea justiției*, art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești și art. 129 — *Folosirea căilor de atac*. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a unor libertăți fundamentale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în temeiul Deciziei nr. 7.122 din 15 septembrie 2006, pronunțată de Curtea de Casație și Justiție — Secția I civilă, în Dosarul nr. 4.024/1/2006, în favoarea autoarei excepției de neconstituționalitate Silvia Petrușcă-Nicolau a fost emisă, în anul 2004, o dispoziție prin care primarul municipiului Botoșani a propus acordarea de despăgubiri în echivalent, conștând în titluri cu valoare nominală, în temeiul prevederilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, înainte de modificarea acesteia prin Legea nr. 247/2005. Autoarea excepției de neconstituționalitate a contestat în justiție dispoziția emisă de primar, în ceea ce privește cuantumul și natura despăgubirilor acordate, iar, prin decizie irevocabilă, instanța de recurs a reținut că, date fiind modificările legislative intervenite, titlurile de valoare nominală au fost înlocuite cu titluri de despăgubire, acordate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la propunerea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în temeiul Legii nr. 247/2005.

24. În continuare, Curtea reține că, așa cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, urmare a deciziei irevocabile a instanței de judecată, anterior menționate, s-a procedat la numirea unui evaluator, de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, însă, până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, Comisia pentru Stabilirea Despăgubirilor nu a emis decizia de despăgubire, atribuțiile acesteia fiind preluate de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în temeiul Legii nr. 165/2013. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cursul soluționării cererii de anulare a deciziei de compensare emise de către Comisia Națională.

25. În legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi, raportată la art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013, Curtea reține că, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, a constatat că aceste dispoziții legale sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate.

26. Or, analizând prezenta excepție de neconstituționalitate, raportat la circumstanțele specifice litigiului, Curtea reține că, în speța dedusă soluționării instanței de fond, în Dosarul nr. 2.411D/2017, decizia Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor nu a fost emisă ca urmare a unei hotărâri judecătorești prin care o instanță de judecată a statuat în mod irevocabil sau definitiv asupra calității de persoană îndreptățită și asupra întinderii dreptului de proprietate. În acest sens, Curtea reține că decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în recurs, urmată de emiterea, de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, a deciziei contestate, nu a avut în vedere aspectele menționate, ci a instituit în sarcina Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor o obligație de a face, respectiv de a soluționa dosarul de despăgubire, în temeiul art. 13 din titlul VII — Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, cuprins în Legea nr. 247/2005. Cu alte cuvinte, situația din cauză nu a implicat exercitarea de către Comisia Națională pentru

Compensarea Imobilelor a competenței de a invalida o decizie administrativă emisă în considerarea existenței unei hotărâri judecătorești prin care s-au stabilit deja calitatea de titular al dreptului la despăgubire al unei persoane, precum și cuantumul despăgubirilor cuvenite.

27. În situații similare, Curtea, analizând excepția prin prisma unor critici asemănătoare celor formulate în cauza de față, a respins-o ca neîntemeiată. În acest sens, Curtea reține, exemplificativ, Decizia nr. 110 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 12 mai 2015, sau Decizia nr. 291 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 7 iulie 2015, sau Decizia nr. 112 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 23 mai 2016.

28. În jurisprudența menționată, Curtea a observat că invalidarea deciziilor emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii poate avea mai multe justificări, iar scopul unei verificări suplimentare față de cea realizată de entitatea investită îl constituie prevenirea unor situații generatoare de inechități care au avut loc sub imperiul Legii nr. 10/2001, precum restituirea/atribuirea aceluiași imobil mai multor persoane care reclamau un drept propriu și exclusiv ori recunoașterea dreptului de proprietate altei persoane decât titularul stabilit ulterior pe cale judecătorească. De aceea, confirmarea cu certitudine sporită a unui drept nu constituie o nesocotire a dreptului de proprietate, din perspectiva speranței legitime de valorificare a acestuia, ci, dimpotrivă, o garanție a recunoașterii acestuia în mod just. Curtea a mai reținut că nu se poate pune problema unor atingeri aduse unui drept câștigat câtă vreme decizia/dispoziția entității investite cu soluționarea notificării, conținând propunerea de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent, chiar confirmată prin emiterea avizului de legalitate de către prefect, nu a produs efecte directe în patrimoniul persoanei îndreptățite la restituire. Aceasta, deoarece, până la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor — conform Legii nr. 247/2005 — sau a deciziei de compensare în puncte de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor — ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 — persoana îndreptățită la restituire are o simplă expectanță de a dobândi măsurile reparatorii instituite prin lege, iar nu un drept efectiv, concretizat într-un drept de creanță izvorât din titlul de despăgubire/decizia de compensare în puncte. În plus, Curtea a precizat că deciziile autorităților administrative implicate în procesul de restituire/acordare de măsuri reparatorii sunt supuse în final controlului instanței de judecată, singura care este competentă să se pronunțe în mod definitiv asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate, potrivit art. 35 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, putând dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii.

29. Curtea a mai remarcat, în deciziile menționate, că verificarea existenței dreptului echivalează, practic, cu examinarea aceluiași condiții ce era necesar a fi realizate și la momentul inițial, al emiterii deciziei respective, deoarece noua lege nu introduce noi cerințe în această privință. Această atribuție asigură un filtru suplimentar, prin respectarea aceluiași condiții legale ce era necesar a fi întrunite și la momentul emiterii dispoziției, pentru asigurarea legalității dreptului. Așa fiind, nu se poate susține că această atribuție afectează în mod real dreptul de proprietate decât în măsura în care acesta nu era, de la bun început, legal stabilit, în sensul că, în realitate, nu îndeplinea toate cerințele stabilite de legea atunci în vigoare. În același sens sunt și Decizia nr. 724 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 16 februarie 2015, sau Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014.

30. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (6) și (9), Curtea reține că acestea se

referă la modalitatea de evaluare a imobilului ce face obiectul deciziei Comisiei Naționale, prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și respectiv, dispun asupra obligației Comisiei Naționale de a emite decizia de compensare prin puncte, în cazul validării deciziei entității investite de lege.

31. Curtea reține că prevederile art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013 au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 111/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/2016 pentru prorogarea unor termene, instituirea unor noi termene, privind unele măsuri pentru finalizarea activităților cuprinse în contractele încheiate în cadrul Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind reforma sistemului judiciar, semnat la București la 27 ianuarie 2006, ratificat prin Legea nr. 205/2006, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2017. Având în vedere că soluția legislativă este, în esență, aceeași cu cea existentă înaintea modificării, Curtea reține, în prezenta cauză, aplicabilitatea jurisprudenței sale anterioare, pronunțate în legătură cu acest text de lege.

32. Astfel, prin Decizia nr. 613 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, paragraful 17, Curtea a constatat constituționalitatea prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea nr. 165/2013, statuând că nu poate fi vorba de retroactivitatea Legii nr. 165/2013, din moment ce situația juridică se află în curs de constituire, în sensul de a fi stabilit în concret cuantumul despăgubirilor cuvenite în temeiul legilor reparatorii. Astfel, s-a reținut în decizia menționată, este firesc ca modalitatea de calcul să fie cea prevăzută de actul normativ în vigoare la momentul efectuării acestei operațiuni, iar nu prin raportare la dispoziții legale abrogate, așa cum sunt cele din Legea nr. 247/2005, care, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, guvernau modalitatea de stabilire a despăgubirilor cuvenite.

33. De asemenea, prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut că, prin Legea nr. 165/2013, legiuitorul a urmărit să introducă un sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, astfel încât, atât imobilele din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, cât și imobilele ce fac obiectul cererilor de restituire nesoluționate să fie evaluate prin raportare la același sistem, respectiv prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. Prin introducerea acestui nou sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie — Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente — referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, anterior citată, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile cuvenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății. Astfel, dacă printre exemplele oferite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cuprinsul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, care să conducă la eficientizarea mecanismului intern de restituire a proprietăților, se numără și plafonarea despăgubirilor (paragraful 235), statul român a optat, în cadrul marjei de apreciere de care dispune, să acorde integral despăgubiri, modificând, însă, doar sistemul de referință al evaluării. Or, dacă această modificare

legislativă generează, în concret, o diminuare a valorii totale a despăgubirilor obținute de către persoanele îndreptățite, aceasta este o măsură proporțională cu scopul legitim urmărit (constând în menținerea echilibrului bugetar), putând avea, sub aspectul consecințelor produse, valențele unei plafonări. Prin decizia menționată, Curtea a subliniat că această măsură nu este de natură să afecteze dreptul de proprietate în substanța sa, deoarece nu îi pune în pericol existența și efectele juridice, ci doar intervine asupra cuantumului bănesc obținut prin valorificarea dreptului de proprietate, în limitele permise de art. 44 din Constituție.

34. Totodată, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (9) din Legea nr. 165/2013 cu privire la pretinsa neconstituționalitate izvorâtă din lipsa posibilității de actualizare cu indicii de inflație a sumei stabilite drept despăgubire. În acest sens, Curtea a reținut, în esență (paragraful 31), că, prin neactualizarea sumelor aferente punctajului, legiuitorul a implementat o măsură echivalentă unei plafonări a valorii despăgubirilor stabilite în condiții Legii nr. 165/2013, ceea ce reprezintă o aplicare fidelă a considerentelor de principiu rezultate din Hotărârea-pilot a Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 octombrie 2010, pronunțată în *Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care a fost acordată o largă marjă de apreciere în privința modului de configurare și executare a creanțelor statului în materia restituirii imobilelor. În acest sens, prin aceeași hotărâre, s-a statuat că statului trebuie să i se lase o marjă largă de apreciere pentru a alege măsurile destinate să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate din țară și pentru punerea lor în aplicare (paragraful 233), iar plafonarea despăgubirilor și eşalonarea lor pe o perioadă mai lungă ar putea să reprezinte, de asemenea, măsuri capabile să păstreze un just echilibru între interesele foștilor proprietari și interesul general al colectivității (paragraful 235). Ținând cont de numărul mare de persoane vizate și de consecințele importante ale hotărârii, al cărui impact asupra întregii țări este considerabil, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că autoritățile naționale rămân suverane pentru a alege [...] măsurile generale ce trebuie integrate în ordinea juridică internă pentru a pune capăt încălcărilor constatate de Curte (paragraful 236).

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Silvia Petrușcă-Nicolau în Dosarul nr. 26.527/3/2016 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și, respectiv, de Maria Ileana Mătușoiu, Maria Pia Urdea și Pia Anca Nica în Dosarul nr. 16.402/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 4 teza întâi, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (6), (8) și (9) și art. 22 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 30/2017
privind organizarea și funcționarea
Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,
precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6)
din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014
privind organizarea și funcționarea Autorității
pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină
și de Creștere a Precipitațiilor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 19 ianuarie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Ministrul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este ajutat în activitatea de conducere a ministerului de 5 secretari de stat și un subsecretar de stat.”

2. La articolul 16, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Numărul maxim de posturi al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și unităților aflate în subordinea acestuia este de 14.039, din care 678 — aparatul propriu al ministerului, exclusiv demnitarii și posturile aferente cabinetului ministrului.”

3. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Aplicarea procedurilor prevăzute de legislația în vigoare aplicabilă fiecărei categorii de personal se realizează în termen de maximum 40 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

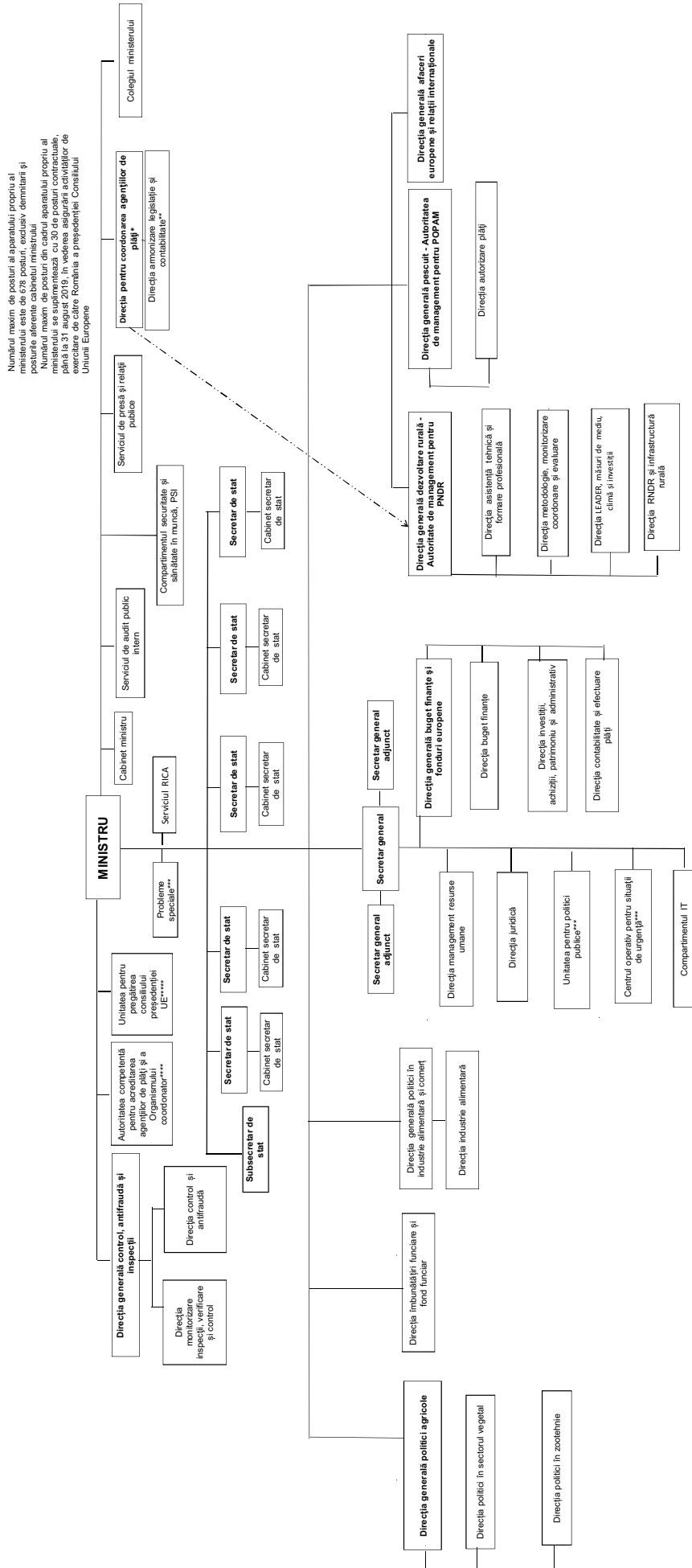
Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

Structura organizatorică a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Numărul maxim de posturi al aparatului propriu al ministerului este de 678 posturi, exclusiv demnitari și posturile aferente cabinetului ministrului
 Numărul maxim de posturi din cadrul aparatului propriu al ministerului este de 678 posturi, exclusiv demnitari și posturile aferente cabinetului ministrului
 până la 31 august 2019, în vederea asigurării activităților de execuție de către România a președinției Consiliului Uniunii Europene

---> funcționează în relație administrativă cu Direcția generală dezvoltare rurală - Autoritate de management pentru PNDR.
 * funcționează la nivel de direcție generală
 ** condusă de un director general adjunct
 *** se organizează la nivel de compartiment
 **** se organizează la nivel de birou
 ***** se organizează începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri până la 31 august 2019

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru exceptarea de la plata tarifelor prevăzute la punctul 9.1 din anexa nr. 5 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.854/2017 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., cu ocazia Centenarului României (1918—2018) și a Primului Război Mondial

Având în vedere Referatul Direcției investiții, reglementări tehnice și autorizații de construire nr. 21.943 din 30.05.2018 prin care se solicită aprobarea prezentului ordin,

ținând seama de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 5/2017 privind stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale cu privire la Centenarul României, aprobată prin Legea nr. 57/2018, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1), ale art. 47 alin. (7), (9) și (10) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin și până la data de 31 decembrie 2018 se exceptează de la plata tarifelor prevăzute la punctul 9.1 din anexa nr. 5 la Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.854/2017 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.044 din 29 decembrie 2017, manifestările prilejuite de aniversarea Centenarului României (1918—2018) și a Primului Război Mondial.

Art. 2. — Excepțiile prevăzute la art. 1 se aplică:

a) manifestărilor organizate de autoritățile și instituțiile publice, precum și de instituțiile din subordinea, coordonarea sau autoritatea acestora;

b) manifestărilor organizate de persoanele juridice care au obținut marca înregistrată CENTENAR 100 ROMÂNIA 1918—2018 SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ pe bază de contract de licență, conform art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2017 privind stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale cu privire la Centenarul României.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

București, 11 iunie 2018.
Nr. 1.077.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

